

Omsorg og bekymringer

Prædiken i Martinskirken 27.9.2025. LGJ

Evangelium: Matthæus 6,24-34

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.

Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

1. Godt at bekymre sig for andre

Bekymringer. Det er godt, når nogen bekymrer sig om andre. Det er kærlighed. Det er omsorg. Det er godt at mærke. Og det sætter i gang.

Vi hørte opfordringen: *Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov. (Gal 6,2).* Man skal jo se hinanden og hinandens byrder, for at tage dem på sig og bære dem. Her kommer den positive og nødvendige bekymring ind. At man bekymrer sig om for hinanden. Altså er optaget af, overvejer, beder til Gud, lægger planer for, hvordan man kan hjælpe.

På samme måde også med vort eget liv. Da vi var børn bekymrede vi os ikke for mad og drikke, tøj og fremtiden. Det havde vi jo vore forældre

Concerns and worries

Sermon in Martins Church Sep 27, 2025 LGJ

Matt. 6:24-34 ESV: "No one can serve two masters, for either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve God and money. "Therefore I tell you, do not be anxious about your life, what you will eat or what you will drink, nor about your body, what you will put on. Is not life more than food, and the body more than clothing? Look at the birds of the air: they neither sow nor reap nor gather into barns, and yet your heavenly Father feeds them. Are you not of more value than they? And which of you by being anxious can add a single hour to his span of life? And why are you anxious about clothing? Consider the lilies of the field, how they grow: they neither toil nor spin, yet I tell you, even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. But if God so clothes the grass of the field, which today is alive and tomorrow is thrown into the oven, will he not much more clothe you, O you of little faith? Therefore do not be anxious, saying, 'What shall we eat?' or 'What shall we drink?' or 'What shall we wear?' For the Gentiles seek after all these things, and your heavenly Father knows that you need them all. But seek first the kingdom of God and his righteousness, and all these things will be added to you. "Therefore do not be anxious about tomorrow, for tomorrow will be anxious for itself. Sufficient for the day is its own trouble.

1. Good to worry about others

Concerns. It's good when somebody cares about others. That is love. It's care. It's good to feel. And it gives energy and hope.

We heard the invitation: *Bear one another's burdens, thus you fulfill the law of Christ. (Galatians 6:2).* You have to see each other and each other's burdens, in order to take them upon yourself and bear them. This is where the positive and necessary concern comes in. That you care about each other. We are preoccupied with, contemplating, praying to God, making plans for how to help.

In the same way also with our own lives. When we were kids, we didn't worry about food and drink, clothes, and the future. We had our

til. De gjorde det. Eller i hvert fald, sådan skulle det være. Men da vi blev større begyndte vi at få ansvar, og det var godt. Vi fik ansvar for vort liv, så vi skulle hjælpe til og efterhånden sørge for meget selv.

Og ja, desværre er det sandt, at børn nogle gange får ansvar alt for tidligt, nemlig fordi forældrene ikke bekymrer sig om børnene og svigter. Det er ikke godt for børnene. De udvikler mistillid og frygt i stedet for tillid og tro. Vi voksne er skyldige, når vi svigter ved ikke at gøre det, vi skulle.

2. Jesus taler om bekymringer

Jesus taler i dag om bekymringer. Og han siger, at vi ikke skal bekymre os for dagen i morgen. Heller ikke for mad og drikke.

Det kunne lyde som om han vil tage alt ansvar fra os. Men nej, det er ikke meningen. Slet ikke. Han har jo forinden i Bjergprædikenen talt til os om vort ansvar ved at udlægge Guds bud: *Du må ikke slå ihjel. I skal tilgive. I skal ikke bryde ægteskabet.* Ansvar! Stort ansvar. Forpligtelser. Hvad vi skal.

Men derefter giver han os i den samme prædiken en bøn at bede, fordi vi mærker tyngden og byrden, at vi ikke kan leve op til det, vi skal. Bønnen står lige før søndagens evangelium: Bønnen er *"Fader vor!"* Her sætter Jesus os i barnets sted. Med hele dit ansvar bliver du sat i barnets sted. Du må leve med dit tunge ansvar som et barn! Jesus siger til enhver, som tror og er døbt: Du har en FAR, din Far i Himlene. Han, som sendte sin kære Søn til at være din Frelser. Han som kom at opfylde loven for os (5,17). Han, som har befriet dig fra skylden, så du kan tage det ansvar på dig, som er dit i tillid og tro på Gud, din FAR.

Bønnen han har givet os, er jo: *Fader vor, du som er i himlene, giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.*

Men vi beder kun sådan, hvis kender Gud som vores Far. Det er ikke en bøn om hjælp i livet ud i den tomme luft. Det er heller ikke en bøn om hjælp til en Gud, der kræver at du opfylder loven, for at han senere kan belønne dig. Det er en bøn til en FAR, som har omsorg for dig og som tilgiver dig.

parents for that. They did. Or at least, that's how it ought to be. But when we got older, we started to get responsibility, and that was good. We were given responsibility for our lives, so we had to help and gradually take care of a lot ourselves.

And yes, unfortunately it is true that children are sometimes given responsibility far too early, namely because the parents do not care about the children and fail. It's not good for children. They develop distrust and fear instead of trust and faith. We adults are guilty when we fail by not doing what we should do.

2. Jesus speaks about worries

Jesus is talking today about worries. And he says that we should not worry about tomorrow. Nor for food and drink.

It might sound like he wants to take all responsibility away from us. But no, that's not the point. Not at all. He has spoken to us in the same Sermon on the Mount about our responsibility by expounding God's commandment: *You must not kill. You must forgive. You shall not break the marriage.* Responsibility! Great responsibility. Obligations. What we are going to do.

But then he in the same Sermon gives us a prayer to pray, because we feel the heaviness, the burden, that we cannot live up to it. The prayer comes immediately before Sunday's Gospel: The prayer is *"Our Father!"* Here Jesus puts us in the child's place. With all your responsibility, you are put in the child's place. You may live with your heavy responsibilities like a child! Jesus says to everyone who believes and is baptized, "You have a FATHER, your Father in the heavens. He who sent His dear Son to be your Savior. He came to fulfill the law for us (5:17). He who has freed you from guilt so that you can take on the responsibility that is yours trusting and believing in God, your FATHER.

The prayer he has given us is this: *Our Father who is in heaven ... Give us this day our daily bread, and forgive us our debts, as we also forgive our debtors.*

But we only pray in this way if we know God as our Father. It is not a plea for help in life out of

Hvis vor gud er den tomme luft, eller hvis vor Gud er dommeren, som kræver at du gør alt godt, for at han skal belønne dig, da har vi grund til at bekymre os. Ja, da må vi fortvivle. Enten fordi Gud ikke findes. Eller fordi vi ikke kender Gud, som han er. Vi forestiller os, at vi skal blive betydeligt bedre og har været retfærdig. Og da er det umuligt at bede i tillid og med håb. Jesus siger, at bekymringerne kommer, fordi vi har Mammon som Herre. Fordi vi ikke har Gud som vores FAR.

3. Vor Fars omsorg

Derfor skal vi høre, hvad JESUS siger. Han siger kort før vor tekst: *For Gud lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. (Matt 5,45) Og: ⁹ Eller hvem af jer vil give sin søn en sten, når han beder om et brød, ¹⁰ eller give ham en slange, når han beder om en fisk? ¹¹ Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke jeres fader, som er i himlene, give gode gaver til dem, der beder ham! (Matt 7,9-11).* Det er den omsorg, Jesus forkynnder om i evangeliet i dag. Når den omsorg griber fat os om os, da er det, at kalder Gud FAR i bønner.

Lad dig omfavne af disse ord, hvor Jesus siger, at du har en Far, som vil hjælpe og sørge for dig: ²⁵ *Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne?*

Livet og maden. Sammenlign. Hvad er mest, livet eller maden? Det er livet! Men vi indvender hurtigt, at vi sørge for at få mad for at leve. ... Og her svarer Jesus: *"Det sørger din Fader for."* Ikke at du ikke har ansvar og skal arbejde. Det skal du. Endda i dit ansigts sved. Men hvem sørger for at det lykkes og at jorden bærer frugt? Det gør din Far. Han, som lod os leve i morges, så vi kunne stå op, han er vor Far. Så kan vi nøjes med at bekymre os om vort arbejde og gøre det,

open air. Nor is it a prayer for help to a God who requires you to fulfill the law so that he can reward you later. It is a prayer to a FATHER who cares for you and who is a forgiving Father.

If our god is the empty air, or if our god is the judge who requires you to do everything good in order for him to reward you, then we have reason to worry. Yes, then we must despair. Either because God does not exist. Or because we do not know God as He is. We imagine that we need to be significantly better and have been fair. And then it is impossible to pray with confidence and with hope. Jesus says that the worries come because we have Mammon as Lord. Because we do not have God as our FATHER.

3. Our Fathers Care

Therefore, we must hear what JESUS says. He says: *For God makes his sun rise on the evil and the good, and makes it rain on the just and the unjust. (Matthew 5.45) And: ⁹ Or which of you will give his son a stone when he asks for bread, ¹⁰ or give him a serpent when he asks for a fish? ¹¹ If you, who are wicked, can give good gifts to your children, how much more will your Father who is in heaven give good gifts to those who ask him! (Matthew 7:9-11).* That is the care that Jesus preaches about in the gospel today. When that care takes hold of us, then it is that calls God FATHER in prayer.

Let yourself be embraced by these words, where Jesus says that you have a Father who will help and provide for you: ²⁵ *Therefore I say to you, do not be anxious about your life, how you will get something to eat and drink, or about how you will be clothed. Is life not more than food, and the body more than clothing?*

Life and food. Compare it. Which is more, life or food? That's life! But we quickly object that we make sure we get food to live. ... And here Jesus answers: *"Your Father will take care of that."* Not that you don't have responsibilities and have to work. You should. Even in the sweat of your face. But who makes sure that it succeeds and that the earth bears fruit? Your Dad does. He who raised us this morning so that we live, He is our Father. Then we can just worry about our work and do what we have to do today. And meanwhile, our Father cares about us and

som vi skal i dag. Og imens bekymrer vor Fader sig om os og holder os i live. Du gør kun så lidt, ligesom den flittige fugl, der henter maden til sine unger. Den gør sit arbejde. Og så synger den, mens Skaberen giver liv. Jo, Gud bruger dig og dit arbejde og dit slid. Men overlad bekymringerne til ham. Han har omsorg for dig.

Hvor kommer alt det fra? Jesus svarer i næste vers: ²⁶ *Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de?*

4. Hvad er du værd?

Hvad skal vi svare på det spørgsmål? Hvor kostbart er et menneskeliv? Når det gælder en vares værdi, handler det ofte om, hvem byder højest? Hvem byder højest for en fattig tigger på gadehjørnet? Hvem byder højest for et svigtet og underudviklet barn på et børnehjem?

Gud har budt højest ved at blive menneske, ved selv at blive menneske, et foster, et barn, en dreng, en ung mand, en voksen mand. Og han gjorde alle ting vel. Han tog sig af de små, af børnene, af de døende. Og han tog sig af de skyldige.

Hvor meget er vi værd? Hvad koster du? Gud købte os med sit eget blod.

Måske vi har en indvending: At jeg har så lille en tro, så det ikke kan gælde for mig. Mens også ved Jesus alt om. Han siger: ³⁰ *Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende?*

Så er det altså ikke ude med os. Vi får midt i voksenlivet lov at være børn. Og det bliver vi, når vi hører Evangeliet og bliver Døbt.

Afslutning

Så har vi et ansvar, og vi skal bekymre os for vore børn, for vores ægtefælle, for hinanden. Og vi skal også passe godt på det liv, Gud har givet os, med mad og tøj, tage imod gode oplevelser, som Gud giver os. Vær det barn, som han sørger for. Og sig ham tak. Og bede frimodigt: *"Giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som vi forlader vore skyldnere!"* Amen.

keeps us alive. You do so little, like the industrious bird that fetches the food for its youngsters. It does its job. And then it sings while the Creator gives life. But leave the worries to him. He cares for you.

Where does all that come from? Jesus answers in the next verse: ²⁶ *Behold the birds of the heavens; they do not sow, nor reap, nor gather into barns, and your heavenly Father gives them food. Aren't you worth far more than they?*

4. What are you worth?

What is our answer to that question? How precious is a human life? When it comes to the value of a product, it is often about who bids the highest? Who bids the highest for a poor beggar on the street corner? Who bids the highest for a failed and underdeveloped child in an orphanage?

God has commanded the highest by becoming man, by becoming a man himself, a fetus, a child, a boy, a young man, a grown man. And he did all things well. He took care of the little ones, of the children, of the dying. And he took care of guilty people.

How much are we worth? How much do you cost? God bought us with His own blood.

Maybe we have an objection: That I have so little faith that it can't apply to me. While Jesus also knows all about. He says, ³⁰ *God thus clothes the grass of the field, which stands today and tomorrow is thrown into the oven, how much more so do you, you unbelieving?*

Then it's not out with us. In the middle of adulthood, we are allowed to be children. And we will be when we hear the Gospel and are baptized.

End

Then we have a responsibility, and we have to worry about our children, about our spouses, about each other. And we must also take good care of the life God has given us, with food and clothing, accept good experiences that God gives us. Be the child whom he provides. And say thank you. And pray boldly: *"Give us this day our daily bread, and forgive us our debts as we forgive our debtors!"* Amen.